

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

Eu cânt poporului Meu cântarea îngerilor nașterii Mele din Fecioară. Eu cânt cu îngerășii care au vestit nașterea Mea între oameni.

Pace ție, poporul Meu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace ție, poporul Meu, poporul Meu cel nou! Eu cânt ție cu îngerășii care au vestit nașterea Mea, după cum a fost proorocia cea rostită despre această minune cerească, despre nașterea Mea între oameni. Eu M-am născut din Tatăl mai înainte de toți vecii. Eu M-am născut din Dumnezeu, și din Lumină M-am născut, ca să fiu Lumina oamenilor. M-am născut din Lumină, și sunt Lumină. Mai întâi a zis Dumnezeu să fie lumină, și a fost lumină dacă a zis Dumnezeu. Mai întâi s-a făcut lumina, așa a fost începutul celor văzute și nevăzute. În ziua întâi s-a făcut lumina la început, iar la sfârșit, în ziua întâi din săptămână Eu, Domnul, Lumina lumii, am înviat dintre cei morți, dintre cei din întuneric, măi fiilor, în ziua întâi am înviat. Amin.

Eu cânt poporului Meu cântarea îngerășilor nașterii Mele din lumină. Slavă și mărire întru cei de sus, slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, și pace pe pământ, și lumină pe pământ, și bunăvoire între oamenii care au lumină, cei ce Mă au pe Mine de lumină, căci Eu sunt lumina oamenilor care stau întru lumină.

Pace și bunăvoire peste ieslea cuvântului Meu, ieslea Mea cea iubită, despre care scrie în prooroci, ieslea în care-Mi am sălășluire, căci acest pământ în care-Mi am Eu ieslea acum, este pământ proorocit și ales ca să-Mi fie Mie petec de pământ și vârf de munte și Sion binecuvântat, din vârful căruia Eu stau și binevestesc bunăvestire de lumină cerească peste oamenii care-și aleg calea aceasta. Pace vouă, fiii Mei de la iesle, străjerii Mei cei mititei! Pace vouă, că Mi-ați făcut sălașul păcii la voi, că Mi-ați dat voie să-Mi fac prin voi sălaș de pace și de cuvânt peste pământ. Iată cer nou și pământ nou, căci deasupra ieslei de la voi am cerul deschis, tată. Deschid mereu și cuvintez și Îmi las glasul peste pământul acesta nou. O, să nu doriți nimic altceva. Vă este de ajuns harul Meu, măi fiilor mititei. Stați înaintea Mea. Vă este de ajuns. Stați, tată, ca să pot Eu sta înaintea poporului Meu, așa cum am stat înaintea lui Israel prin Moise.

Oamenii lumii își fac daruri unii altora când vine această sărbătoare. Acesta este un obicei rămas din vremea nașterii Mele când cei trei crai care au mers după stea au adus daruri la ieslea nașterii Mele, au adus aur, smirnă și tămâie, și a rămas de pomenire acest obicei, și a luat și lumea obiceiul acesta. Dar lumea aduce daruri lumii; lume pe lume se cinstește, nu pe Mine, măi fiilor. Dar iată, Eu, Cel primit de ieslea necuvântătoarelor, vă aduc din cer darul păcii Mele și îl pun peste voi, copii ai ieslei Mele, că iată, am ieslea sălășluire și în vremea aceasta. Mai-marii bisericii din lume zic că voi sunteți uscați și nu Mă primesc pe Mine prin voi. Ei zic că voi sunteți sterpi și că nu aveți rod dumnezeiesc prin această lucrare de cuvânt. Dar iată, și atunci a fost să fiu primit pe pământ în ieslea cu paie, și paiele M-au cunoscut și Mi-au încălzit trupul Meu cel mic, care n-a găsit loc să vină pe pământ, și a găsit loc în paie. Și astăzi, tot așa, iar Eu fac din uscat verde, dar fac și din verde uscat, că fără de cuvântul Meu totul este uscat și secetos.

Slava Mea să fie întru voi, copii ai ieslei cuvântului Meu, și să rodiți bunăvoire peste poporul Meu cel din vremea aceasta, peste poporul lui Verginica, măi fiilor. Iată taină vă spun vouă, și o despecetluiesc între ai Mei; vă spun despre taina venirii Mele atunci și acum. Scris este în Scripturi: *«Domnul Însuși, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și cei morți vor învia întâi, iar cei vii se vor îmbrăca întru nestrăcătune, și moarte nu va mai fi, și pururea vom fi cu Domnul apoi»*.

O, Ierusalime, iubitul Meu popor, așa scrie în cartea mărturiilor, și precum magii credeau în proorocia cea despre nașterea Împăratului lumii, și precum ei au înțeles din prooroci nașterea Mea și au crezut, și precum au plecat ei dinspre răsărit după stea ca să-L afle pe Cel născut din cer, și precum ei au crezut prezicerilor cele din vreme făcute de înțelepții cei de demult, așa și tu să crezi, și să crezi mai bine ca aceia, fiule, că aceia erau înțelepți păgâni, și aveau credință în profețiile rostite pe pământ, dar tu, poporul Meu, ești creștin, și tu trebuie să crezi mai tare ca aceia, că iată, îți desfac taina venirii Mele. Așa scrie în Scripturi: *«Însuși Domnul, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer»*.

O, Ierusalime, copilul Meu de azi, pruncul Meu, poporul Meu de azi! Eu am pus nume lui Verginica. O numeam în mijlocul tău trâmbița lui Dumnezeu, Ierusalime de azi. Verginica s-a numit trâmbița lui Dumnezeu, și tu n-ai priceput venirea Mea prin cuvântul cel rostit al Scripturii. Când M-am coborât în trup prin Maica Mea Fecioara, am coborât la glasul arhanghelului și am venit spre arătare, iar acum am venit și M-am coborât întru trâmbița lui Dumnezeu, după cum este scris: *«La glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu»*. Mă coboram din cer în ea, măi poporul Meu, în trâmbița Mea Mă coboram din cer, și eram înaintea ta în ea, ca să te înviez pe tine și ca să înviez morții tăi, tată, că dacă tu auzeai glasul Meu, îl auzea tot trupul tău, tot poporul tău, tot neamul tău, până la Avraam, tată, până la al miilea neam al tău, până la Avraam, părintele celor credincioși, și morții tăi înviau la glasul trâmbiței lui Dumnezeu, iar pe tine, cel ce erai viu, te luam în lucrarea Mea ca să stai în ea, copilul Meu de azi.

Ai stat tu în lucrarea Mea, măi fiule? Iată, tată, am făcut o sită pe măsura bobului de grâu, și acum se va vedea cum ai stat tu în lucrarea Mea, copilul Meu din Ierusalim. Am făcut sită și voi cerne cu ea pe fiii acestui popor. În vremea lui Noe am avut și atunci sită, și am pus în sită și atunci pe toți, și n-a rămas în sită decât bobul de grâu, bobul curat și întreg în ascultare și în credință. În vremea aceasta am făcut iarăși sită pentru poporul Meu, și îi spun poporului Meu să fie ca grâul curat, ca bobul de grâu întreg și curat și nepătat și neamestecat. Ce este întreg și împlinit și curat și sănătos va rămâne în sită, iar ce este mic și sterp și neîmplinit și străin de Mine va trece prin sită. Eu nu mai am vremea înainte, că Eu am venit și am spus mereu că fiii acestei lucrări sunt încheierea veacului omului. O, puțini din Ierusalim au crezut cuvintele Mele. Le-au pus pe seama omului și nu le-au crezut de la Mine, și dacă au făcut așa, au rămas cu veacul acesta cei ce n-au știut să creadă și să se îplinească. Să fi zis copilul acestui popor, să fi zis cum a zis Fecioara Maica Mea: *«Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul Domnului»*. Și iată, copile din Ierusalim, dacă tu ai stat întru lucrarea Mea, se va vedea acum, căci în sita de alegere și de sortare va rămâne bobul cel întreg, și de aceea ți-am zis Eu mereu, să te îndrăgostești de Mine, Ierusalime, așa cum și Eu, tată, sunt îndrăgostit de tine. Dar acum vreau să-Mi văd pe cel ce Mi-a fost credincios și să-l iau în sânul Meu și să fiu pururea apoi cu el, după cum scrie în Scripturi, căci Verginica a fost trâmbița lui Dumnezeu întru care Eu am coborât la tine ca să te nasc, Ierusalime, ca să stai apoi îmbrățișat cu Mine și ca să-ți dau îmbrățișarea Mea și să te numesc Ierusalim și să te am la inimă, să te am în inima Mea crească, fiindcă Eu am inimă, fiule, am inimă ca omul, și nu poți să spui că nu am.

Eu M-am născut din om la glasul arhanghelului, și M-am născut în chip minunat, iar Fecioara întru care am luat trup a rămas fecioară și după nașterea Mea. Eu M-am născut în chip minunat, și tu nu poți să înțelegi. Îți trebuie credință mare, tată. Tatăl Meu M-a născut din Fecioară, prin ușile închise M-a scos, și n-a stricat trupul Fecioarei, și a rămas fecior trupul Fecioarei.

Femeia a fost luată din bărbat, măi fiilor. A luat Dumnezeu o mână de carne din coastele bărbatului și i-a umplut înapoi locul cu carne, de nu s-a mai cunoscut ce a luat Dumnezeu, și din carnea aceea a făcut pe femeie, din carne și din cuvânt a făcut-o. Pe bărbat l-a făcut din lut și din cuvânt și din duh, iar pe femeie a făcut-o din bărbat și din cuvânt, din carne și din cuvânt. Eu

când am ieșit din pântecul Fecioarei, tot așa am fost. M-a luat Tatăl din ea fără să se cunoască, fără să strice trupul Fecioarei. Prin cuvânt M-a scos din pântecul Fecioarei în care Mă sălăsluisem la glasul arhanghelului. M-am născut în chip minunat, în chip dumnezeiesc, măi fiilor. Este scris, dar puțin se pătrund cele scrise; este scris că dreptul Iosif a luat pe Fecioara la el acasă, dar n-a cunoscut-o până ce a născut pe Fiul lui Dumnezeu. Când Iosif a văzut pe Fiul Cel născut lângă Fecioară, atunci a înțeles desăvârșit, atunci a crezut și a cunoscut desăvârșit minunea nașterii Mele din Fecioară, și apoi a mărturisit, dar la puțin a mărturisit, la puțin și atunci, dar nici astăzi, nici lumea, nici creștinii nu știu să înțeleagă bine minunea nașterii Mele din Fecioară.

O, Ierusalime, ce bine era de tine dacă ai fi citit și tu profețiile și Scriptura și tainele ei, și să fi crezut, tată! Ai fi știut și tu să crezi ca magii, ca samarineanca și ca toți cei care cunoșteau cartea proorociilor. Samarineanca era de neam păgân și citea cartea proorociilor și știa că trebuie să vină Mesia, și când L-a întâlnit, a crezut că este El, Cel ce trebuia să vină. Iată, poporul Meu, tu nu citești proorociile. Vezi tu, creștine, de ce am venit Eu ca să vorbesc cu tine iar? Am venit că tu nu citești, și am venit să-ți spun să citești, ca să crezi în împlinirea proorociilor, fiule. Am venit să-ți spun Eu despre Mine dacă tu nu citești ca să știi și ca să aștepți, și îți spun lucruri și mai mari dacă am venit la tine. Dar tu trebuia să știi cuvântul Meu cel prin prooroci și prin apostoli, așa cum știa samarineanca, măcar că ea era de neam străin. Magii știau, pentru că citiseră cartea proorociilor. Și tu trebuia să știi, Ierusalime, trebuia să știi de Mine și de tine și să cauți să fii cu Mine, să cauți să vezi că ești proorocit de prooroci, și să stai în lucrarea Mea cea proorocită de Dumnezeu prin prooroci. O, dar cum vine asta, să stai în lucrarea Mea? O, nu este pom bun, și ca să facă roade rele, și nu este pom rău, să facă roade bune, și fiecăruia i se văd roadele, și de aceea am făcut o sită, ca să văd care este rod și care nu este rod. Scris este că omul scoate bune sau rele din vistieria inimii lui, și așa se văd roadele inimii lui.

Eu, Domnul, M-am săturat de duhul iscodirii din mijlocul acestui popor. Vă spun și Eu vouă că M-am săturat, și îi poruncesc acestui duh al iscodirii să iasă din poporul Meu, să cadă jos din sită și să fie scos din hotarele poporului Meu. M-am săturat de el, măi fiilor. Se fălește și scoate limba la masa Mea, și scoate cele rele din vistieriile lui. Eu v-am rugat pe voi, lucrătorii Mei, și iar vă rog, nu mai băgați în sfatul lui Israel vorbire cu cei iscoditori, cu cei seci de credință, cu cei obraznici prin cuvinte și cu pieptul semeț de cele iscoditoare din inima lor. Și fiți atenți că voi folosi sita, măi fiilor. Mie Îmi trebuie acum bobul cel de grâu curat, bobul cel din hambar, nu bobul cel răzleț, nu orice fel de bob de grâu, ci bobul cel ales de Mine, cel ales cu sita aceasta, căci tu, poporul Meu, ești un grâu de soi, tată, și din acest soi opresc numai bobul cel împlinit, care se lasă lucrat de mâna Mea, de moara Mea, de râșnița Mea, ca să-l decojesc și să-l vântur de pleavă și să-l râșnesc ca să-l fac făină și să-l frământ și să-l supun și să-l dau Duhului Sfânt, ca prin acest cuptor să fac din grâu pâine pentru masa Mea cea veșnică.

Ierusalime, copilul Meu, ia căldură de la Mine, tată, ca să nu mai fii rece și nepăsător și neștiutor.

O, fiilor iubiți, fiilor lucrători, care lucrați în poporul Meu peste fiii poporului Meu! Voi aveți durere, aveți durerea Mea în voi, aveți zdrobirea Mea în voi. Durerea voastră Mă cheamă lângă voi, și să Mă lăsați să v-o iau, că rău vă apasă, și milă Mi-e de voi. E răzvrătit Ierusalimul și nu știe ce să facă, dar să Mă primească și să Mă lase să-i vindec nestatornicia.

Ierusalime, am în tine fii nestatornici, care-Mi tulbură duhul poporului Meu. O, până când Îmi mai fac aceștia zdrobiri peste pacea poporului Meu? Ierusalime, poporul Meu, copilul Meu, am în tine putregaiuri, tată, și Îmi îmbolnăvesc trupul tău, Ierusalime. Eu sunt capul tău, și tu ești trupul Meu, și nu mai vreau să ai mădule bolnave, Ierusalime. Vreau să te îngrijesc, să te curăț, așa cum se curăță și se taie pomul primăvara, și vreau să sortez mlădițele cele sălbatice, care nici până acum nu știu din ce trup sunt. Poporul Meu va fi deosebit de toată lumea de pe pământ, căci așa am profețit în cartea acestei lucrări. Și iată, iau cartea și scot apă din ea și dau la lume, ca să

creadă lumea în proorociile acestei lucrări, care s-au prezis din vreme, și vor veni de la răsărit și de la apus și vor sta la această masă, iar fiii acestei mese vor fi sortați cu sita de sortare, ca să am grâu curat pe masă și să fie masă de praznic curat și neamestecat cu jertfele idolilor. Cine încă mai slujește la idoli, cine încă se mai închină la idoli și la trup, acela va trece prin sită. Nu-i nimic dacă acela nu crede ce-i spun, dar Eu cred ce spun, și poporul Meu de la masa Mea va fi ales bob cu bob.

Ierusalime, copilul Meu cel născut din sânul Meu, din cuvântul Meu, că din sânul Meu iau cuvântul Meu; lasă-te născut din Mine, Ierusalime, iubitul Meu copil, și să fii prunc, și să fii copil și să mănânci din cer, că iată ce fac: îți dau cu lingurița din cer hrană gata mestecată, copilul Meu. Vai de tine dacă te vei mai răzvrăti la masa Mea! Când se răzvrătește frate pe frate în acest popor, pe Mine se răzvrătește. Când aud Eu grai de judecată peste lucrarea Mea, peste fiii Mei cei lucrători, care duc zdrobirea Mea cu inima lor, o, când aud Eu cuvinte de iscodire și de răzvrătire de la cei nestatornici din tine, Ierusalime, Îmi vine să Mă mânii, dar Eu Mă gândesc, ca un Dumnezeu, să nu strivesc grâul. Și voi folosi sita de sortare și voi lucra cu înțelepciune cerească să nu se dea vina pe om, să nu se dea vina pe cel ce stă înaintea Mea pentru tine, Ierusalime.

O, copile care ești nestatornic și răzvrătit! Cum te-ai strecurat tu în grâul Meu ca să-Mi tulburi semănătura? Și dacă te-ai strecurat așa soi rău cum ești, de ce nu te-ai lăsat îmbrăcat și altoit ca la masa aceasta? Ai venit și ai intrat în semănătura Mea ca să ții la Mine, ca să calci pe spice și să-Mi strivești bobul cel proaspăt. Ce să fac Eu cu tine? Cu nestatornicia și cu duhul tău iscoditor, ce să fac? Iată, voi face ceea ce este scris în prooroci, dar tu nu te temi, de vreme ce nu știi ce am rostit prin prooroci. Și vei pieri din îngâmfare, căci soiul rău nu poate face roade bune decât dacă este altoit. Dar dacă nu te-ai lăsat altoit nici până acum, ai rămas soi rău, și proorociile se vor împlini cuvânt cu cuvânt. Am scris Alfa și Omega, și aceasta înseamnă pecetluirea vremii. Această piatră pe care am scris această lucrare este hotarul de despărțire dintre noapte și zi, și Eu am vestit această împlinire. Eu sunt Alfa și Omega. Eu sunt temelie cea nouă.

Ierusalime, lasă, tată, știința ta, și să fii omul cel de la sfârșit, care ia știința Mea în el, că omul cel de la început a furat știința lui Dumnezeu, și iată, știința este moarte. Copilul Meu, intră, tată, în cele dintru început, intră în ascultare și nu te mai amesteca să știi ceva de pe pământ, ceva din lume, ceva din știința care vine de la om. Mă doare când văd că nu Mă ascuți. Vorbește cu proorocii și cu apostolii, copilul Meu, vorbește cu Mine, Cel proorocit de prooroci și de apostoli, că și apostolii au fost proorocii Mei, și a fost cuvântul Meu cuvântul lor. Nu mai vorbi cu lumea, nu mai vorbi din lume. Vorbește cu cerul, și din cer vorbește, căci din cer sunt o mulțime de vorbiri. Omul cel de la început a vorbit altceva decât îi spusese Dumnezeu, și a pierdut Edenul, tată. Te-am așteptat să înveți să vorbești din cer, și tu faci ce faci, și iar vorbești din cele din lume. Nu așa, tată. Eu vreau să te întorc în lumină, vreau să te întorc în Mine, fiule din Ierusalim; vreau să fii Ierusalim ceresc, nu Ierusalim pământesc, că Eu vreau să cobor cerul pe pământ, vreau să aduc cerul pe pământ, căci pământul este așternut picioarelor Mele, după cum este scris.

E sărbătoare de naștere, copile din Ierusalim, și Eu am deschis cerul deasupra ieslei Mele și te-am udat pe tine, Israele, cu ploaia cuvântului Meu. Tu să trăiești din cuvântul Meu, să iei viață din el, și să iei ascultare din el, căci cuvântul Meu sunt Eu.

Te așteaptă cele nevăzute ca să te faci să le vezi, Israele, copil al venirii Mele întru trâmbița Mea. E Verginica cu șiruri de îngerași ca să cânte ieslei Mele și sărbătorii nașterii. La început a fost facere, și la sfârșit e naștere, iar tu să fii un neam născut din cer, Ierusalime; tu și fiii tăi să fii poporul Meu cel sfânt și trupul Meu cel sfânt și templul Meu cel sfânt și așternutul Meu întru care binevoiesc.

Pace vouă, copii și bătrâni, tineri și vârstnici, că iată, pământul cântă cerului, și cerul cântă pământului Meu cel nou, și se înnoiește cerul întru bucurie nouă. De șapte veacuri așteaptă cerul

să se arate Ierusalimul cel de la sfârșit, cel născut de sus prin cuvânt, la glasul trâmbiței Mele. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și peste voi pace și bunăvoire și mulțumire întru Duhul Sfânt!

Lumea zice „*La mulți ani!*“ la sărbătoarea Crăciunului, și își fac daruri unii altora fiii lumii, iar Eu, Domnul, vă aduc veșnicie, tată, și tinerețe fără bătrânețe și început fără de sfârșit. Iată Eu și copiii Mei și bucuria Mea cu ei!

Pace peste păstori și peste oi! Pace între cer și pământ! Pace între tine și Dumnezeu, Ierusalime, copilul Meu, fiul Meu cel iubit, întru care am binevoit!

Ierusalime, tu ești fiul Meu, tată, iar fiii tăi să se odihnească unul într-altul, în numele Meu. Precum Eu sunt întru Tatăl, și Tatăl întru Mine, așa, Ierusalime, să fii tu întru Mine, și Eu întru tine, și unii într-alții să fiți, copii din Ierusalim. Să fiți ca Mine, fără de păcat, că Eu v-am iertat păcatele voastre cele de până acum; le-am iertat, tată, dacă voi Mi le-ați arătat la vedere și la auzire. Dar am în Ierusalim fii care au dosit, și voi folosi acum sita, căci grâul Meu are prețuire după cum îi este bobul.

Pace ție și veșnicie și naștere veșnică! Să nu mai fie moarte după naștere, și să fie naștere veșnică, întru viață veșnică, în Fiul Cel Unul născut și din Care ești tu născut, Ierusalime. Iată Duhul Meu peste tine. La botezul Meu în Iordan a venit peste Mine în chip trupesc Duhul Sfânt. Așa va fi și cu tine, Ierusalime, înaintea neamurilor pământului, și te voi numi poporul Meu întru care binevoiesc. Amin.

25-12-1994/07-01-1995